

بررسی رابطه‌ی بین نگرانی از تصویر بدنی با کاهش افسردگی، اضطراب و تنیدگی در بین دانش

آموزان نابینای شهر شیراز

نجمه مشکل گشا

دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد فیروزآباد،

چکیده

هدف از انجام پژوهش حاضر بررسی رابطه‌ی بین نگرانی از تصویر بدنی با کاهش افسردگی، اضطراب و تنیدگی در بین دانش آموزان نابینای شهر شیراز بود. روش پژوهش از نظر هدف کاربردی و از حیث گردآوری داده‌ها توصیفی - همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش کلیه دانش آموزان نابینای شهر شیراز در مجتمع شوریده‌ی شیراز به تعداد ۲۵۰ نفر که در سال تحصیلی ۱۳۹۵-۱۳۹۶ مشغول به تحصیل هستند، بود. برای تعیین حجم نمونه با مراجعه به جدول کرجسی و مورگان تعداد ۱۴۸ دانش آموز نابینا با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی انتخاب گردید. ابزارهای پژوهش پرسشنامه نگرانی از تصویر بدنی لیتتون و همکاران (BICI) و مقیاس افسردگی، اضطراب و تنیدگی (DASS) بود. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها در سطح توصیفی از میانگین و انحراف معیار و در سطح استنباطی از ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چندمتغیری استفاده شد. نتایج آزمون همبستگی پیرسون نشان داد که بین نگرانی از تصویر بدنی با اضطراب و تنیدگی همبستگی مثبت وجود دارد ($p < 0/05$). همچنین همبستگی بین نگرانی از تصویر بدنی با افسردگی نیز رابطه مستقیم و معناداری وجود دارد. به عبارت دیگر با بالا رفتن مقدار نگرانی از تصویر بدنی به احتمال زیادی میزان افسردگی، اضطراب و تنیدگی دانش آموزان نابینا بیشتر می‌شود. نتایج تحلیل رگرسیونی نیز نشان داد که نگرانی از تصویر بدنی قابلیت پیش‌بینی افسردگی، اضطراب و تنیدگی دانش آموزان نابینا را دارد.

کلیدواژه‌ها: نگرانی از تصویر بدنی، افسردگی، اضطراب، تنیدگی، دانش آموزان نابینا